FİYATI
(5 Turgut = 50 TL.)
KDV dahil
Pazar günleri çıkar
SAYI: 687

GIRGIR

KENDİ HALİNDE BİR MİZAH DERGİSİDİR

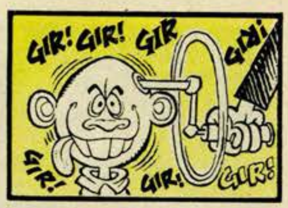

GIRGIR HAPİSHANESİNDEN TİPLER

MUZAFFER ABAYHAN

İnsanların belli bir tarihte, belli bir yerde doğmaları kuralına uyarak, 1956'da Ankara'da doğdum. Zaten ondan sonrası çorap söküğü gibi geldi. Yedi yaşımda adam olmak göreviyle okula yollandım. Adam olmak uzun sürecekti, önce bir güzel aşık oldum. Bu iş hoşuma gitmişti, her yıl aşık olmayı sürdürdüm. Okumayı da sevmiştim. Bol bol gülmece dergisi okuyordum. Böyle böyle orta son sınıfa dek geldim.

O yıl, babamın "askeri doktor" olmam önerisini, çaktırmadan ve aşamalı olarak geri çevirip, karikatüre sıvandım. Karikatür olduğuna inandığım çalışmalarımdan birkaçını Gırgır'a yolladım. Bir tanesi, "Yaşınıza göre iyi çiziyorsunuz" diyen bir notla birlikte "Çiçeği Burnunda Karikatürcüler" sayfasında yayınlandı. Oğuz Ağabeye yazdığım mektupta 1,5 yaşımda olduğumu söylemiştim.

Artık sanatın şarap kokan, dikenli yollarına kendimi vurabilirdim. Öyle yaptım ve ailemle aramda yıllarca sürecek çatışmaları başlatmış oldum. Nedense, iki yılda bir sınıf geçme tempomu yeterli bulmuyor, iki ayağımı bir pabuca sokmak istiyorlardı. Acele işe şeytan karıştı ve okumaktan soğudum.

Lise sondan ayrılmış, 19 yaşında bir gençtim, ABD'ne gittiğimde. Biraz milyarder, biraz ünlü, biraz buna benzer bir şeyler olmaktı niyetim, ola ola bulaşıkçı oldum. Ama yılmadım, çalıştım, garsonluğa yükseldim. Daha sonra fabrika, benzin istasyonu işçiliği, barmenlik, şoförlük yaptım. Yükseklik korkum olmasına karşın damlara su oluğu takan bir firmada bile çalıştım ama, bu işte ancak üç saat dayanabildim.

Amerika düşünden uyanmam için beş yıl geçti. 250 dolar para, içinde giysilerim ve öykülerim olan bir bavulla döndüm Türkiye'ye. Amerika'daki yalnız günlerimde öykü yazmaya başlamıştım. Annem Amerika gibi bir yeri bırakıp geldiğim için deli olduğumdan şüphelendi. "Ben artık bir yazarım" dediğimde hiç şüphesi kalmadı ve ağlamaya başladı.

Nedense, kimse benim bir yazar olduğuma inanmıyordu. İster istemez çevirmen olarak çalışmaya başladım. Yazarlığıma ilk inanan İsmet Çelik Ağabey oldu. Gırgır'da sık sık öykülerimi yayınlıyordu. O sıralar Abdi İpekçi Barış ve Dostluk Ödülü'nü kazandım ve yazar olduğuma inanan bir öğretmen kızla tanıştım. "Biz Birbirimize Benzeriz" adlı bir kitabım yayınlandı. "Akademi Kitabevi Edebiyat Ödülü" ve "Nasrettin Hoca Gülmece Öyküsü" yarışmalarından başarı ödülleri aldım.

Gecikmiş askerliğimin bitiminde Gırgır'a girdim ve yazar olduğuma inanan o öğretmen kızla evlendim. Gelen öyküleri değerlendirmek, kısa yazılar yazmak, karikatür konuları bulmak görevlerim arasında. Ama Oğuz Ağabey beni derginin gece bekçisi sanıyor Onu yazar olduğuma inandıramazdım ki! Artık foyam meydana çıktığına göre, aşağıya da bir öykümü sıkıştırayım bari.

TAM EVİMİN ÖNÜNDE

Komiser, kulak kepçesinden bir kıl kopartıp burnunun hizasına götürdü. Gözlerini kıldan ayırmadan,

-"Cinayeti, hiçbir şey saklamadan olduğu gibi anlat!" dedi.

Kılın sesi çıkmadı. Demek ki soru bana yöneltilmişti.

-"Anlatıcılık yeteneğim pek yoktur" dedim." Sıkmak istemem sizi ".

-"Anlat, anlat" dedi komiser, "Sıkılırsak söyleriz ".

-Davulcuyu daha önceden tanımazdım, diye söze başladım. Arkadaşım filan değildi. Ne mahalle arkadaşımdı, ne de okul arkadaşım! Askerlik arkadaşım da değildi. Yani arkadaşım değildi.

-Haklıymışsın, diyerek sözümü kesti komiser, anlatımın pek sıkıcı!

-Ben de sıkıldım! dedi daktilo yazan polis.

-Haydi, dedim, hep birlikte bize gidelim. Müzik dinletirim size. Çaykovski'den, Bethofen'den plaklarım var. Hem cinayeti nasıl işlediğimi de göstererek anlatırım.

-Olmaz, dedi komiser, bir sürü işim var. Altı yedi adam dövülmeyi bekliyor. Baksana, seni bile dövemedik daha.

-Aman canım, dedim, iş biter mi? Döndükten sonra döversiniz.

Biraz daha nazlandılar ama, sonunda hep birlikte eve vardık. Terslik işte, kahve bitmiş. Hazırda mercimek çorbası vardı, onu ısıttım.

Balkonda oturup çorbalarımızı yudumlarken, yolun ortasında cansız yatan davulcuyu gösterdim komisere.

-Kusura bakmayın, dedim, telaştan cesedi de ortada bırakmışım. İlk cinayetim de...

-İlk cinayetiniz mi? diye şaştı daktilocu polis.

-Evet, dedim, uzun zaman yurt dışında kaldım. cinayet işleme fırsatım olmadı.

-Nasıl oralar? diye sordu komiser. Sözgelimi, bir komiser kaç para alıyor ayda?

-Bilemem ki! Komiserine bağlı. Ama yine de ayda ikiyüzbin liradan az almazlar sanırım. Çorbadan biraz daha buyurmaz mısınız?

-"Yok, ben almamayım" dedi komiser. "Mercimeğin fazlası dokunuyor ".

Daktilocu polis,

-Ben isterim, dedi. İçine bir de patlıcan dolma atıver bir zahmet. Patlıcan dolma yoksa, biber dolma da olur.

Patlıcan dolmalı mercimek çorbasını getirirken pikaptaki plağı değiştirdim. "İtalyan kapriçyosu"nun yerine, "Konya kaşık havası"nı koydum.

Davulcu kalkmış, coşkuyla davulunu dövüyordu. Plak bitinceye dek hiç konuşmadan davulcuyu izledik. Plak bitince davulcu yine öldü.

-Şu davulcu milleti bayağı üşütük oluyor! dedi komiser. Örneğin ben ölsem, hiç yerimden kalkmam. Doğrusu da bu, değil mi?

-Öyle, dedim.

Daktilocu polis de başıyla onayladı. Sonra,

-Beni Yazarlar Birliği'nden beklerler, dedi. Bir telefon edip gidemeyeceğimi bildireyim. Bugün de hapsedilecek yazarları kendileri seçsinler. Her şeyi devletten beklemesinler.

-Telefon konuk odasında, dedim. Yalnız dikkatli konuşun, dinleyebilirler!

-Dinleyecekler tabii! dedi daktilocu polis. Düzen bozulsa daha mı iyi? Zaten benim de amacım telefon etmek değil, telefonu dinlemekti!

-Buyurun dinleyin, dedim.

İçeri giderken,

-Çamaşır makinesi nerede? diye sordu.

-Banyoda! dedim.

-Gelmişken onu da dinleyeyim, aradan çıksın!

Komiser ayağa kalktı,

-Bu arada ben de duvarı dinleyeyim, dedi. Bayılıyorum duvar dinlemeye!

"Herkes bir şeyler dinliyor, bari ben de davulcuyu bir daha dinleyeyim" diyerek "Konya kaşık havası"nı baştan aldım. Davulcu ayaklanıp davulunu dövmeye koyuldu. Sağlığındaki gibi canlı dövemiyordu bir türlü.

"İşte böyle çalsaydın, seni öldürmezdim" dedim. "Olan oldu bir kez" der gibi omuzlarını kaldırdı. O sırada komiser yanıma geldi. Neşeliydi.

-Sizin duvarlar müthiş eğlenceli yahu! dedi. Arada sırada gelip dinleyebilir miyim?

Sonra davulcuya döndü:

-Kes şu zırıltıyı be! diye bağırdı. Maktulsen maktullüğünü bil!

Davulcu korkuyla yere uzandı. Ben de korkmuştum.

-Bana ne yapacaksınız? diye sordum çekinerek.

Komiser müthiş bir kahkaha attı.

-Hiç bir şey, dostum! dedi. Hiçbir şey! Çünkü siz katil değilsiniz!

-Ama nasıl olur! diye karşı çıktım. Arseniği davulcunun şarap kadehine ellerimle koymuştum.

-Ne kadehi! Ne arseniği! Siz düş görüyorsunuz dostum! Evet, evet, siz düpedüz düş görüyorsunuz!

-Bir inanabilsem! dedim coşkuyla.

-Sizi inandırabilirim, dedi komiser. Birlikte yaşadığımız, daha doğrusu düşünü gördüğünüz olayları şöyle bir düşünün. Bunlar gerçek yaşamda olabilir mi? Şu kadarını söyleyeyim, ben mercimek çorbasından nefret ederim!

-İyi ama, yerde serili davulcuya ne demeli?

-Hangi davulcudan söz ettiğinizi anlayamadım!

Baktım, davulcu yerinde yoktu. Komisere döndüm, o da gitmişti. Ama uzaktan uzağa bir davul sesi duyuluyordu. Şimdi ne sokak, ne de balkon vardı! Koyu bir karanlık içindeydim. Davul sesi giderek yaklaşıyordu.

Uyanıp lambayı yaktım. Yakmasam, davulcu evin önünde sabırla, inatla davulunu dövecekti. Sigara paketine uzanırken, "Ramazan'ın bitmesine onyedi gün var!" diye mırıldandım.

Bizim de bir çift SÖZÜMÜZ VAR

Ne zaman banyoya girsem, aklıma hep İsveçli gümrükçüler geliyor.

Ahmet Koçer
(İZMİR)

insaf...

Delikanlı gelene geçene aldırmadan kızı kucakladı. Sevgiyle, özlemle çekti kendine. Yanağından öpmekti niyeti ama, kokusuyla coştu, dudaklarının kıyıcığından öpüverdi. Tam o sırada hoyrat bir el delikanlıyı omuzundan tutup sarstı. Elin sahibi,

-Ulan! diye gürledi. Sokak ortasında, kadının kızın, çoluk çocuğun gözleri önünde böyle açık saçık hayaller kurmaya utanmıyor musun?

Adnan Karabeyoğlu (DERİNCE)

Yalan mı?

Biz gençler, yaşamımız boyunca sendeleyip düşmemek için hep yalana mı başvuracağız? Hatalarımızı bağışlatmak için bizi inanılabilir yalanlar uydurmaya zorlayan büyüklerimiz, biraz daha anlayışlı, hoşgörülü davranmayı yeğleseler daha iyi yapmış olmazlar mı?

İsmail Karakurt (BOLU)

Benjamin Moloise için dört dizelik saygı duruşu

Sabahın ilk ışıklarına astılar
Güney Afrika'lı kara ozanı
Apak gülümsüyordu
Doğan güne karşı

Hüseyin Aydemir (ESKİŞEHİR)

Yasak ulan!..

Arkadaşımla bir çayhanede oturmuş satranç oynuyorduk. Birden içeri giren üç zabıta memuru, öylesi çayhanelerde her türlü oyunun yasak olduğunu, bize çok kibar (!) bir dille anlattılar. Satrancın diğer oyunlardan farklı olduğunu açıklamaya çalıştık ve "Yasak diyorum ulan!" yanıtını aldık. Sonradan onlara hak verdik. Satranç da, kitap gibi insanın düşünmesine yol açıyordu. Elbet yasak olacaktı!

Nurettin Atalan (GAZİANTEP)

Dış ülkelerdeki okurlarımıza duyuru

Gırgır'ı daha ucuz ve daha önce okumak istiyorsanız bize adresinizi gönderin...

P.K.42 SİRKECİ-İST

Televizyondaki "Evet-Hayır" yarışmasından...

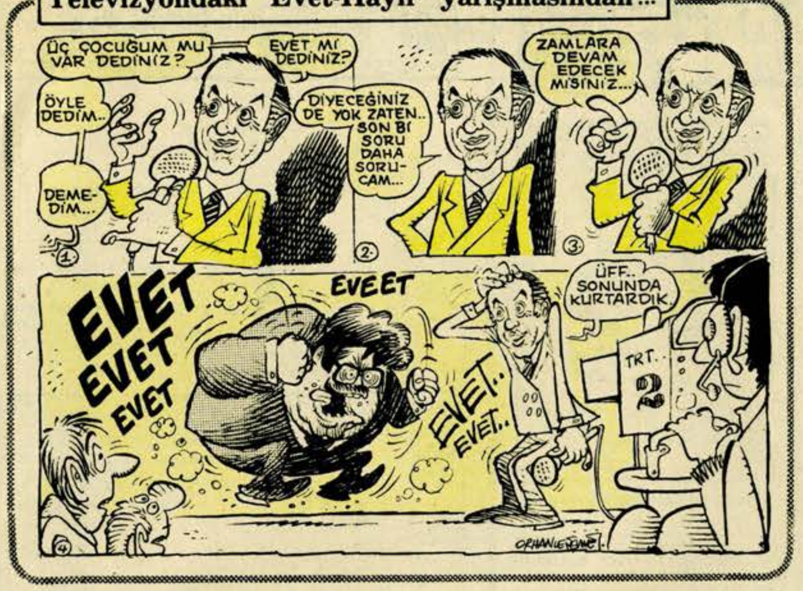

GIRGIR

KENDİ HALİNDE BİR MİZAH DERGİSİDİR

● Nüfus artışında Avrupa birincisi olduk...

...

Gülbostan köyü elektrik faturasına kavuştu...

Şanlıurfa'ya bağlı Gülbostan Köyünün elektrik faturasına kavuşması nedeniyle yapılan törende konuşan TEK Genel Müdürü, önümüzdeki yıl elektrik faturasına kavuşmamış köy kalmayacağını belirtti. Gülbostan köylülerinin "İyi ama, bizim köyde elektrik yok ki! **Biz bu** faturaları nideceğik?" şeklindeki itirazlarını kabul etmeyen genel müdür, "Önce parayı yatırın, sonra itirazınızı incelemeye alırız" dedi.

● Beş yıldır "Çıt" çıkarmayan Demirel şimdi "Demokrasi" adına geziler yapıp, nutuklar çekmeye başladı...

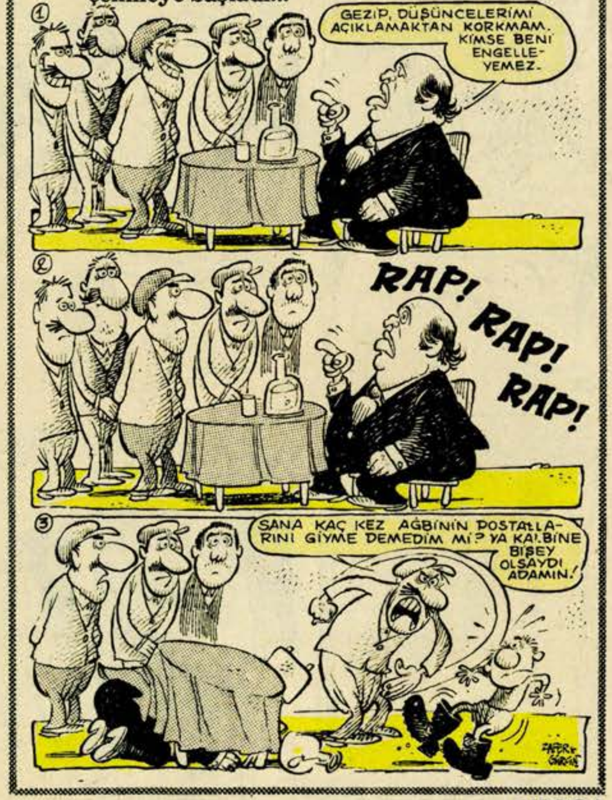

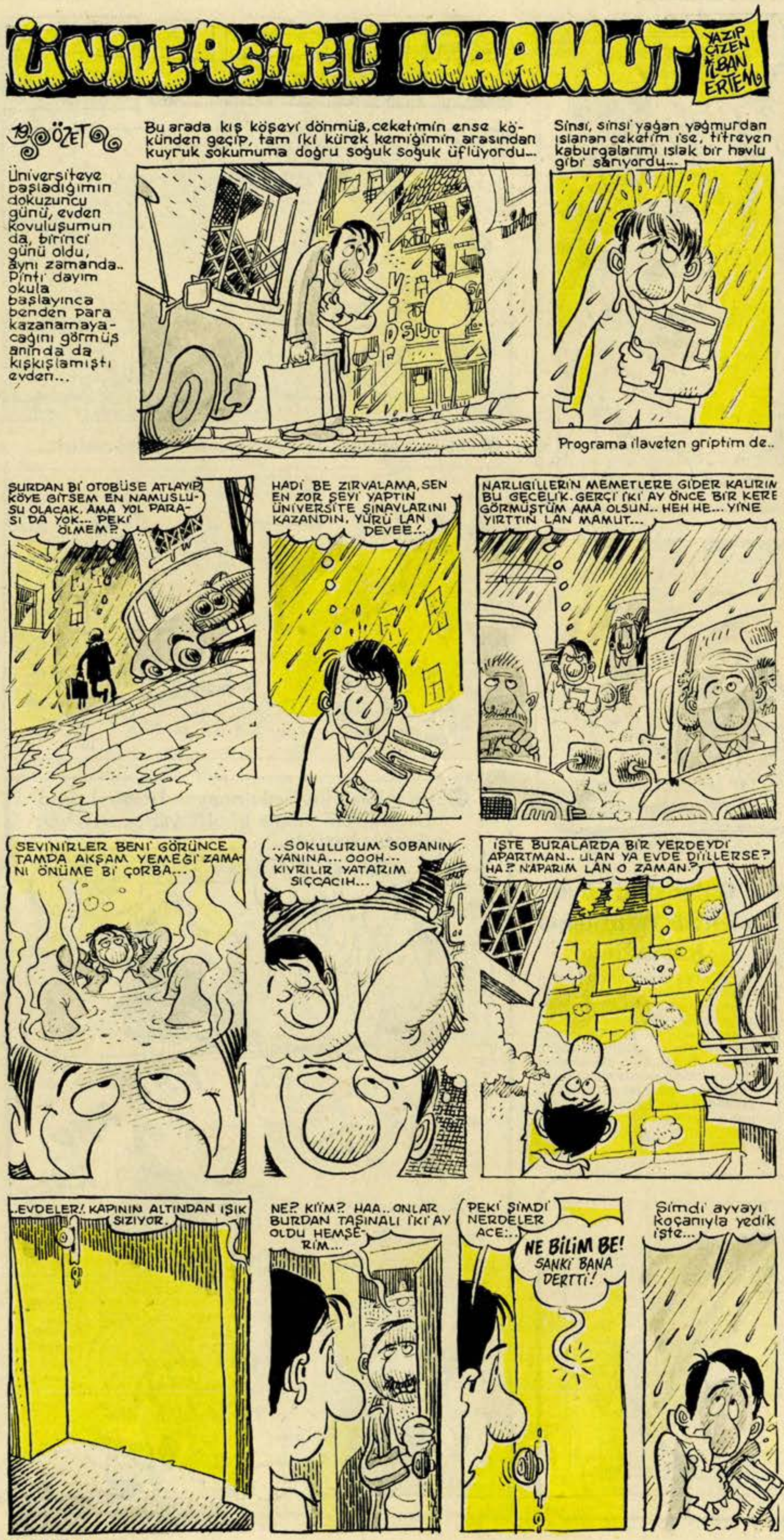

MERAL DURGUN (İSTANBUL)

Adamın merdivene tırmanıp kısa bir duvarı boyamasındaki çelişki buluşu çok güzel..Ama, duvar yeterince çizilmemiş...Biraz daha kalınca çinileyin

BÜLENT DİNÇELLİ (Ankara)

Diğer karikatürlerinizdeki çizgiler de belli bir ustalık düzeyine varmış...Yalnız hiçbir kompozisyon endişesi duymadan çiziyorsunuz...Nesneleri düşüne taşına kağıda yerleştirmek yerine gelişi güzel serpiştiriyorsunuz...Böylece karikatürleriniz acemi işi gibi duruyor.

İLHAN DEĞİRMENCİ (ÇELİKTEPE)

Değişik konuda, aynı buluşta karikatürler yapıldı. Fakat sizinki günümüze çok uyuyor...Çok çok desen çalışmalısınız...

Duyuru

• Tüyap'ın 4.KİTAP FUARI Taksim Etap Marmara'da açıldı. Arkadaşımız MUZAFFER ABAYHAN bu pazar saat 11'de kitaplarını imzalayacak.

• **İsmail Şen Erzurum Atatürk Üniversitesi'nde karikatür sergisi açtı.**

• Aptülkadir Elçioğlu, Mehmet Ersoy, Mehmet Ali Türkmen, Erdal Belenlioğlu, Murat Yılmaz, Kemal Urgenç, Tevfik Elçioğlu ve Bozkurt Belibağlı karikatürlerini posta kartı olarak bastırdılar. 15 çeşit olan kartların tanesi 50 liralık posta puluyla Doğancılar C 24/2 Üsküdar-İST. adresinden istenebilir.

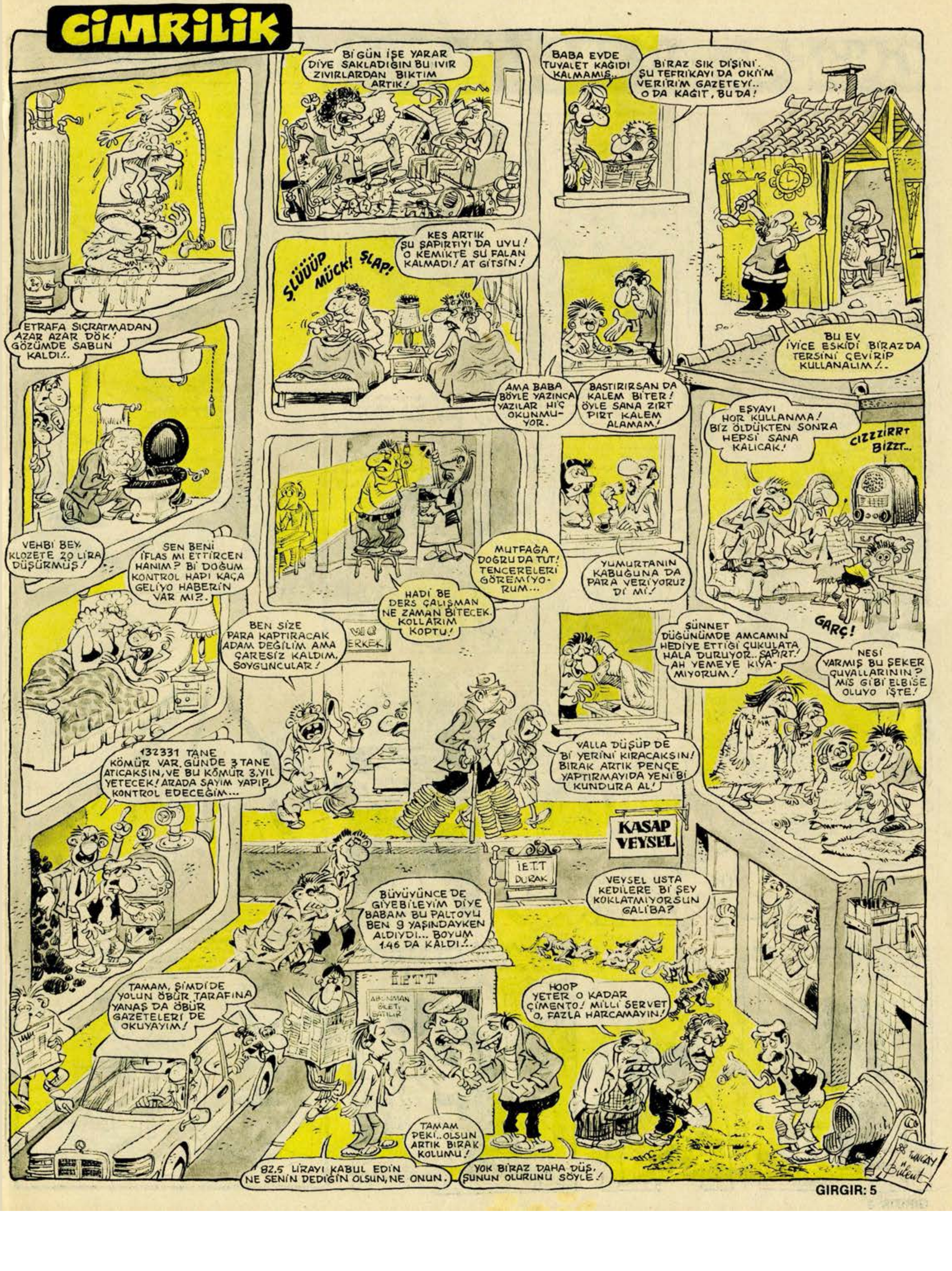
CiMRiLiK
ETRAFA SIÇRATMADAN AZAR AZAR DÖK! GÖZÜMDE SABUN KALDI!..
Bİ GÜN İŞE YARAR DİYE SAKLADIĞIN BU IVIR ZIVIRLARDAN BIKTIM ARTIK!
BABA EVDE TUVALET KAĞIDI KALMAMIŞ..
BİRAZ SIK DİŞİNİ. ŞU TEFRİKAYI DA OKU'M VERİRİM GAZETEYİ.. O DA KAĞIT, BU DA!
ŞLÜÜÜP MÜCK! ŞLAP!
KES ARTIK ŞU ŞAPIRTIYI DA UYU! O KEMİKTE SU FALAN KALMADI! AT GİTSİN!
AMA BABA BÖYLE YAZINCA YAZILAR HİÇ OKUNMUYOR.
BASTIRIRSAN DA KALEM BİTER! ÖYLE SANA ZIRT PIRT KALEM ALAMAM!
BU EV İYİCE ESKİDİ BİRAZDA TERSİNİ ÇEVİRİP KULLANALIM!..
EŞYAYI HOR KULLANMA! BİZ ÖLDÜKTEN SONRA HEPSİ SANA KALICAK!
CIZZZIRRT BIZZT...
GARÇ!
VEHBİ BEY KLOZETE 20 LİRA DÜŞÜRMÜŞ!
SEN BENİ İFLAS MI ETTİRCEN HANIM? Bİ DOĞUM KONTROL HAPI KAÇA GELİYO HABERİN VAR MI?.
MUTFAĞA DOĞRU DA TUT! TENCERELERİ GÖREMİYORUM...
HADİ BE DERS ÇALIŞMAN NE ZAMAN BİTECEK. KOLLARIM KOPTU!
YUMURTANIN KABUĞUNA DA PARA VERİYORUZ Dİ Mİ!
BEN SİZE PARA KAPTIRACAK ADAM DEĞİLİM AMA ÇARESİZ KALDIM. SOYGUNCULAR!
WC ERKEK
SÜNNET DÜĞÜNÜMDE AMCAMIN HEDİYE ETTİĞİ ÇUKULATA HALA DURUYOR.. ŞAPIRT! AH YEMEYE KIYAMIYORUM!
NESİ VARMIŞ BU ŞEKER ÇUVALLARININ? MİS GİBİ ELBİSE OLUYO İŞTE!
132331 TANE KÖMÜR VAR. GÜNDE 3 TANE ATICAKSIN, VE BU KÖMÜR 3 YIL YETECEK! ARADA SAYIM YAPIP, KONTROL EDECEĞİM...
VALLA DÜŞÜP DE Bİ YERİNİ KIRACAKSIN! BIRAK ARTIK PENÇE YAPTIRMAYIDA YENİ Bİ KUNDURA AL!
KASAP VEYSEL
İETT DURAK
BÜYÜYÜNCE DE GİYEBİLEYİM DİYE BABAM BU PALTOYU BEN 9 YAŞINDAYKEN ALDIYDI... BOYUM 1.46 DA KALDI!..
VEYSEL USTA KEDİLERE Bİ ŞEY KOKLATMIYORSUN GALİBA?
TAMAM, ŞİMDİ DE YOLUN ÖBÜR TARAFINA YANAŞ DA ÖBÜR GAZETELERİ DE OKUYAYIM!
İETT
ABONMAN BİLET SATILIR
HOOP YETER O KADAR ÇİMENTO! MİLLİ SERVET O, FAZLA HARCAMAYIN!
TAMAM PEKİ.. OLSUN ARTIK BIRAK KOLUMU!
82.5 LİRAYI KABUL EDİN NE SENİN DEDİĞİN OLSUN, NE ONUN.
YOK BİRAZ DAHA DÜŞ. ŞUNUN OLURUNU SÖYLE!
Tuncay Bülent

Biraz da savaşalım...

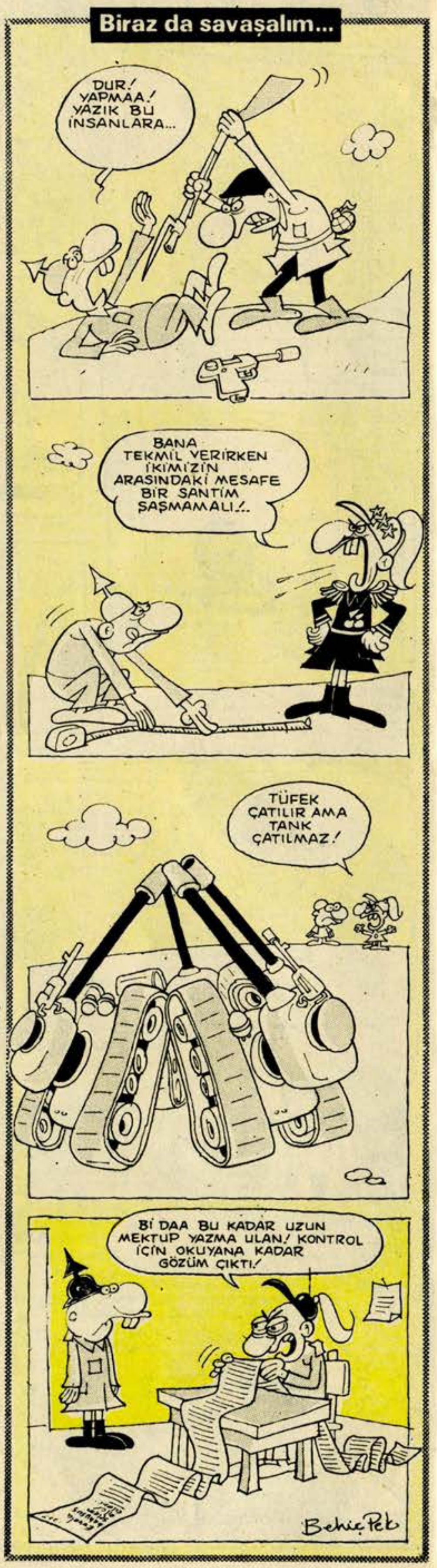

FAKİR MİLYARDER.
Yazan: Orhan ALEV Çizen: Ergün GÜNDÜZ
İki yıldır işsiz.. Bir haftadır da açtım... Soğuk bir gecede uyumaya çalışırken...
Birden bir ışık topu belirdi ve...
BORÇ HARÇ PARA BUL... YARINKİ AT YARIŞLARINDA SUZİDİLARA'YA OYNA!..
..Ertesi gün Veliefendi'de, son yılların en büyük sürprizi gerçekleşti... Artık zengindim...
KAZANDIM KAZANDIM!
..Param vardı.. Çarşıya koştum..ama...
DUR! PARANI ÇARÇUR ETME.. HEPSİNİ ALTINA YATIR. ALTIN FİATLARI ACAİP ARTACAK!
Dediğini yaptım...
VEZNE
ALTIN BİTTİ
..Sonra altınları satıp, dolar almamı söyledi.. Servetim çığ gibi büyüyordu...
DOLARI ELDEN ÇIKAR, KAŞAR PEYNİRİ STOKLA!..
Lakin ben hala aç ve perişandım...
DUR! PARANI ZİYAN ETME.. BARAJ TAHVİLİNE YATIR, İKİ GÜNDE 3 MİLYAR KAR EDİCEKSİN!
PİLİÇ ÇEVİRME
..İtiraz edemedim.. Gözümü kâr hırsı bürümüştü.. İnanması güçtü ama Dünyanın sayılı zenginlerinden biri de bendim...
BANKA
..Sonunda isyan ettim...
YETER BE! PARALARIMI YEMEK İSTİYORUM!
PEKİ, AMA ÖNCE KOMŞUNUN KIZI NEBAHAT'LE EVLEN.. YAKINDA MİLYARLIK MİRASA KONACAK...
..Ve evlendik...
Balayımızı Hawai'de geçirmeyi planlamıştım ama bütün servetimi silah karaborsasına yatırırsam iki misli kar edeceğimi söyleyince dayanamadım... Nebahat'de henüz milyarlık mirasına konmamıştı...
Dokuz ay sonra 100 milyarlık servetimin varisini beklerken heyecan içindeydim...
NE! BENİM OĞLUM BU MU? NAYIR... NOLAMAZZ!..
Piçkurusu beni eşşek gibi kullanmış.. Üstelik kendisi için, bana kazandırdığı servetin tek kuruşuna bile dokundurtmamıştı.. Gerisini hatırlamıyorum.. Tırlatmışım...
VAH VAH.. YAVRUCAK DOĞDUĞU GÜN, BABASIZ KALDI... GENE DE ŞANSLI ÇOCUK..TAM 100 MİLYARLIK SERVETİN TEK VARİSİ...
BIRAKIN, PARÇALIYCAM ONU! GEBERTİCEM... ALÇAK HAİN
BİTTİ

GIRGIR KIRTASİYE VE MIKROORGANIZMA SERVISI IFTIHARLA TANTANA EDER...

DUYULMAYAN KONUŞMALAR

●Bir dosyanın içinden...

-Şşşt. Beş bin lira kardeş..

-Ne var lan ne hışırdıyorsun?...

-Seni niye buraya koydular anlamadım

-Hayır.. Yani ben sizi cüzdanlara koyuyorlar sanıyordum da.. Babam bir ansiklopedinin 492'nci sayfasıdır.. O anlatmıştı.

-Benim babam da kağıt mendil.. Kendisi bana her hafta burnumu sokmamayı öğretti.. Sen de öğrensen iyi olur..

-Terbiyesizlik ediyorsun ama beş bin lira kardeş.. Ben birinci kalite bir dosya kağıdıyım böyle kabalıklara gelemem..

-Caart kaba kaat.. Sen meraklanma iki dakka sonra alırlar beni burdan.. Hemen buruşma işte.. Şaka yapıyoruz..

-Hakkaten seni niye bu dosyanın arasına koydular...

-Altındaki boşluğa bir mühür vurup, bir de imza atacaklar.. Beni dosyanın içinden alıp hopp, bir cebe koyucuklar.. Anladın mı?..

-Heee... Rüşvet yani.. Demek ondan seni buraya gizlediler..

-Takma kafana .. Ben olmasaydım sen bu dosyanın içinde imzalanmadan sararıp giderdin.. Dikkat dosyanın kapağını açıyorlar.. Gidiyorum galiba. Haydaa.. Bi on binlik daha geldi.. İş zor galiba.. Ben bu on binliği bi yerden tanıyorum.. Kardeş.. Cafer Bey'in döt cebideki cüzdanda bulunmuş muydunuz?

-Yooo. Belki darphaneden tanışıyoruzdur..

-Bak sana dosya kağıdı kardeşi tanıtıyım.. Babası ansiklopedi sayfasıymış..

-Benim annem de kitap sayfasıydı.. Ben daha küçükken.. Beş yüz lira kadar filandım heralde, annemi yaktılar.. Ühü.. Ühü..

-Gidiyoruz galiba.. Dikkat et dosya kağıdı kardeş damgan geliyor..

●Bir sucuk parçasının içinden...

-Affedersiniz.. Siz nesiniz? Deminden beri arkadaşlarla konuşuyoruz da.. Sizi bir şeye benzetemedik..

-Horoz..

-Horozun hangi uzvusunuz acaba? İbik filan mı?

-Yoo.. Bizzat kendim horozum.. Tabanca horozu.. Hani tabancaların arkasında oluyo ya... Siz de kıymık oluyorsunuz heralde..

-Hayır. Firkete kırığı..

-Firkete kırığı kardeş.. Şu köşedeki ne peki?..

Haaa.. O mu.. O, kene ölüsü.. Aslında ilk geldiğinde canlıydı ama, iki gün önce köpek memesiyle takıştılar.. Köpek memesi bunu bıçakladı..

-Şu yuvarlak şey ne peki?..

-Pire yumurtası..

-Sucuklu yumurta bu oluyor heralde.. Şey ben nerde yatıcam..

-Şu ayakkabı ökçesi parçasını geçince kenardaki çimento kağıdıyla yatarsınız.. Hadi horoz kardeş görüşürüz..

-Hadi..

-Dikkat et... Et parçasına basıyorsun

-Pardon.. Görmedim..

ATİLLA ATALAY

GIRGIR
KENDİ HALİNDE BİR MİZAH DERGİSİDİR

●ABD'e üsler için pazarlığa başlıyoruz...

NURİYE EVİNE DÖN...

Karıcığım, sen gideli altı ay oldu. Yokluğuna alışmak öyle zor ki! İnan hâlâ her sabah "Nuriye, nerede ulan benim çayım? Bir vururum, feleğin şaşar!" diye bağırarak kalkıyor ve seni yanımda bulamayıp kahroluyorum. Ne olur geri dön!

Kocan:
Cevahir Vahşi

● Bir Alman gazeteci, Türk işçisi kılığına girip, ikibuçuk yıl Almanya'da en kötü işlerde çalıştı ve sonunda Türk işçilerinin durumunu anlatan bir kitap yazdı...

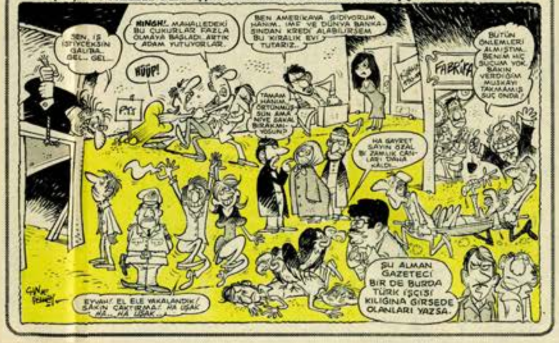

● "12 Mart" komutanlarından Sunalp, Nokta Dergisi'nin röportajında, "12 Mart'taki işkence iddialarına" cevap verdi.

Erkekköy'ün erkekliği

Rasim Dirsehan Örs

Erkekköy bütün köylerin içindebir taneydi. Çevredeki diğer köylerde dili biraz dönmeye başlayan çocuk anne, babasına ilk, "Beni niye orada doğurmadınız?" diye sitem eder, anne ve babaları da boyun büker, "Biz ne yapsak onlar gibi olamayız" derlerdi.

Erkekköy'ün imrenilen yanı erkekliği idi. Nedense, orada her şey daha bir erkekti. Dıştan bakıp da beğenmediğin en eğri büğrü, şalvarı düşük adam bile karısını çevre köylerin ortalamasından en az onbeş dakika fazla dövebiliyordu.

Ekin derilip, ürünün parası ele geçti mi, hemen o gece kasabaya inip, barda sazda yüzer binlik desteleri hanım arkadaşlarının oralarına buralarına sokuşturmak ve çoluk çocuk, yılın kalan bölümünü aç geçirmek onlara özgüydü. Sonra, "Helal olsun, üç gün hiç uyumadan, kahveden çıkmadan kağıt oynadı!" denilen, bu ünvanı elde etmek için üç gün büyük ve küçük abdestini kahvenin sağına soluna yapan adam da onlardan çıkmıştı. "Karı gibi" çıtkırıldım görünmemek için inat edip kahve pencerelerini kimsenin açmadığı, hava kırılığından okey masası başında her gün birkaç kişinin bayılıp, hiçbir müdahale görmeden ayılıp oyununa devam ettiği tek yer yine Erkekköy'dü.

Öte yandan, Erkekköy'ün kadınları da erkeklerine göreydi. Çevre köylerin kadınları bir eşek yükü odunu zor taşırken, onlara kocaları eşekleri de yüklerlerdi de sesleri çıkmazdı. Sıradan bir kadın dayak yerken ikide bir yere düşüp, burnu filan kanayıp zırlarken, Erkekköy'ün kadınları dayağı yer yemez, gözleri yumuk yumuk, dudağı çarpık hemen toparlanır, üstünü başını bir iki çekiştirip düzelttikten sonra sendeleye sendeleye sofrayı kurmaya, ya da inek sağmaya giderlerdi.

Ama bir gün Erkekköy'ün erkekliği için tehlike çanları çalmaya başladı.

Nasıl olduysa, köyün en minnacık adamı İbrahim ile, görenlerin "At gibi maşallah" demeden edemedikleri Esma arasında çılgınca bir aşk doğdu.

İbrahimcik o kadar ufak tefekti ki, biraz da bedenine göre irice olan kafası yüzünden, uzaktan gelirken, sanki kasketi kendi kendine yürüyormuş gibi görünürdü. O yüzden köyde "Gasket İpraam" derlerdi.

Esma ise ergenleşip öyle deli dolu ve iri bir genç kız olmuştu ki, terslik yapmayı göze alamayan babası, kendisini "Benim erkek kızım" diye sevmek zorunda kalmıştı. Kendisine laf atan bir iki delikanlıya Esma öyle bir saldırmıştı ki, "Valla biz sana değil, eşşeğe sulandıydık" diye ifade değiştirip paçayı zor kurtarmışlardı.

Köyün yaşlıları İbrahim'i çektiler, "Oğlum İpraam" dediler, "Sen tomatiz gadar bi adamsın. Neyine güveniyon da Esma'ya erlik edecen? Yarın bi gızdırırsan sana iki araba dayak atar."

Kadınlar da Esma'nın kulağını çektiler, "Gız manyak" dediler, "Gasket İpraam'ı da ne yapacan, köyde o kadar boğa gibi genç varken? O topuz olup adama vursa hissedilmez. Herkeslerin gocası, garısını gözü mor, dudağı şiş gezdirirken, sen yarın hiç utanmıyacan mı?"

Esma da, İbrahim de, herkese karşı koydular. "Biz birbirimizi seviyoruz" dediler, başka bir şey demediler. Evlenmeye karar verdiler.

Olay çevre köylerden saklanmaya çalışıldı ama, ne yazık ki büyük bir hızla yayıldı. Duyan diğer köylüler "Erkekköy'de bile işler depetaklak dönüyormuş, duydun mu?" deyip, yerli yersiz karılarını falakaya yatırmaya başladılar. Hınzırlıklarından tam düğün gecesi de seyire geldiler.

İbrahim ile Esma kimseyi umarsamadı. Düğün boyunca, "Damat gızın yarısı gadar ya var, ya yok!", "Oğlan da sepet gibi galıyo!" filan gibi laflara ikisi de kulak asmadı, mutluluktan uçuyorlardı.

Herkes dağıldı. Ortalık ıssızlaştı. Gelinle damat odalarına çekildiler. Yürekleri gümbür gümbür atıyordu.

Esma yatağa oturdu. Coşku içinde duvağının arkasından İbrahim'i-ni süzüyor, "Benim için garekter müüm, varsın ufak tefek olsun!" diye aklından geçiriyordu. İbrahim yürüdü geldi, gelinin duvağını açtı. Esma süzüldü, hafifçe gülümsedi, gözlerini kapadı. Sıra yüzgörümlüğünün takılmasındaydı ki, "Şak" diye bir tokat Esma'nın suratında patladı. "Yılışma gız!" dedi İbrahim. Esma'nın gözünde şimşekler çakmıştı. "Nooldu ki İpraam?" demeye kalkıştı. "Şak", bir tokat daha. "Şuna bak, hâlâ yüzüme bakıyo!" Esma soru sorup hatasını öğrenmeye çalıştıkça İbrahim basıyordu tokadı.

Sonunda Esma'nın da canına tak etti. Yaradana sığınıp bir tane de o patlattı. İbrahim ta köşeye savruldu. Toparlandı, kapının arkasına saklamış olduğu odunu kaptı. "Yan yana giderken, yanaşıp yanaşıp boyumu ölçtüğünü farketmedim mi sanıyon? Güya beni gözüne kestirdin öyle mi?" diye bir daha girişti Esma'ya. "İlk geceden üstünlüğü kim alırsa, öyle gider bu iş!" Artık gelinlik melinlik kana bulanmış, Esma da canını kurtarmaya çalışırken İbrahim'i epey hırpalamıştı. Alt alta üst üste boğuşurlarken, bir ara gelinliğinin eteğini İbrahim'in boynuna doladı, sıktı da sıktı Esma. İbrahim son anda bir diz attı da kurtulmayı başardı.. Sabaha dek sürdü bu boğuşma.

Gece boyunca gürültüleri dinleyip "Aşkolsun bizim Gasket'e, yüzümüzü kara çıkarmadı, meğer neymiş!" diye keyiflenen büyükler, adet olduğu gibi sabah kapıyadikilip içeriden çarşaf beklemeye başladılar. Hiç çıt çıkmayınca da yüzleri buruklaştı, üzüldüler, sindiler. Cemal Ağa, "Yoksa

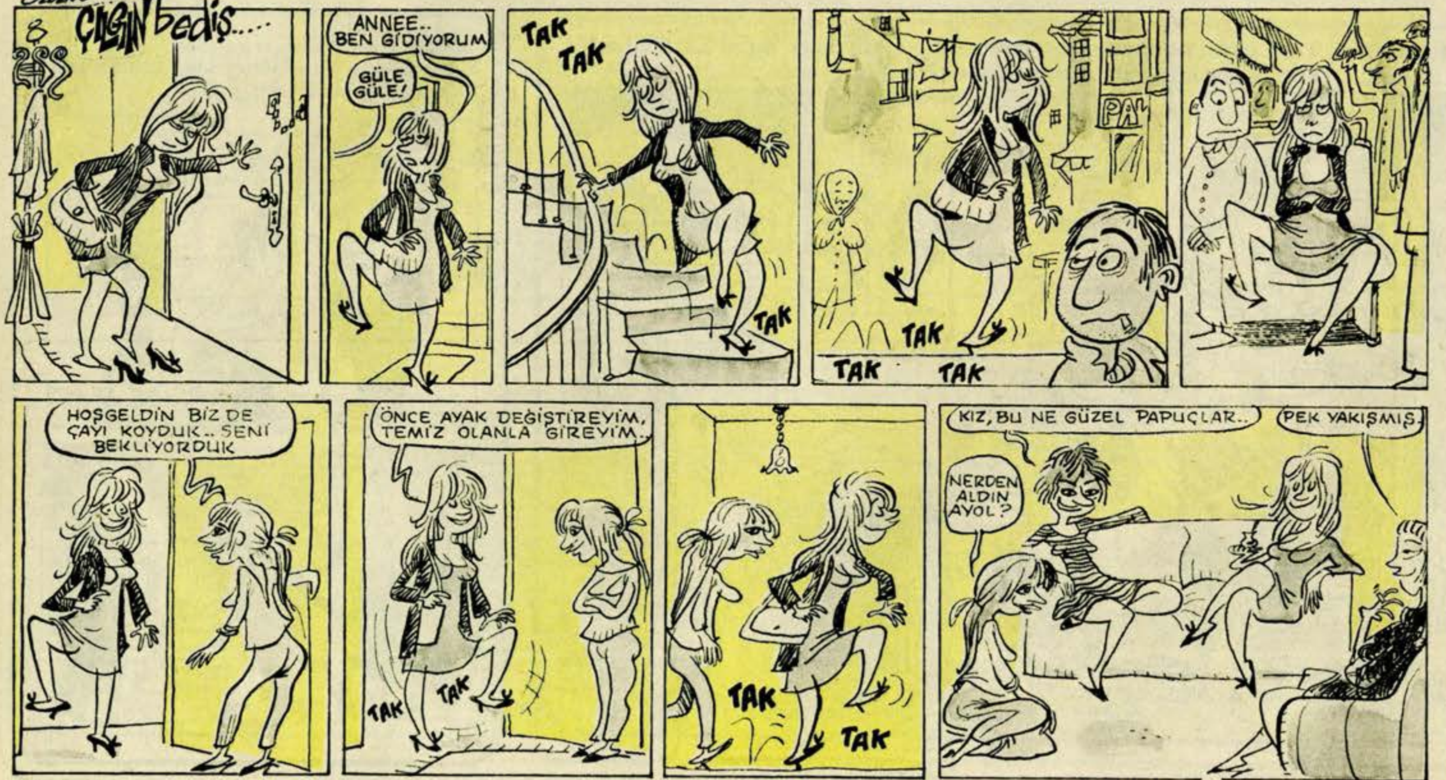

Gasket föter mi çıktı len?'' diye hayıflandı. Neden sonra, yüklendiler kapıya, kırıp girdiler. Gelinle güveyi kanlı ve yırtık pırtık elbiselerinin içinde, yerde kucak kucağa sızmış buldular. Önce hiçbiri bir anlam veremedi. Sonra içlerinden biri olayı çözdü. ''Ülen helal olsun, bunların ikisi de erkek çıktı be!'' diye bir çığlık attı.

O gün bu gündür Erkekköy'ün saygınlığı iki kat arttı. Yine göğüslerini kabarta kabarta geziyor, ''Erkekköylüyüz'' diye övünüyorlar.

Bitti

Tuncay Akgün

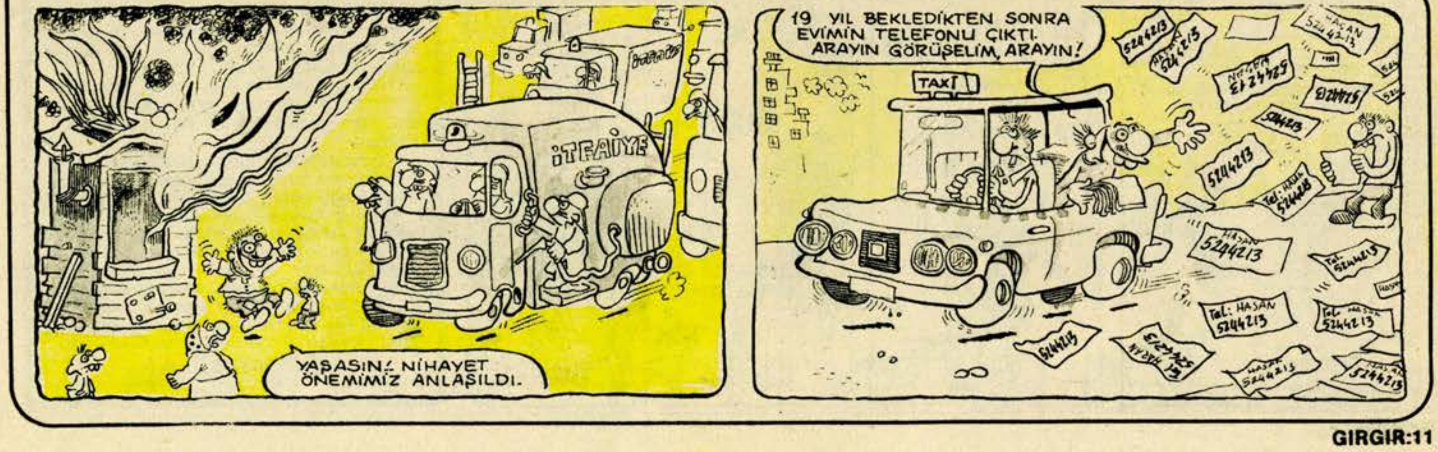

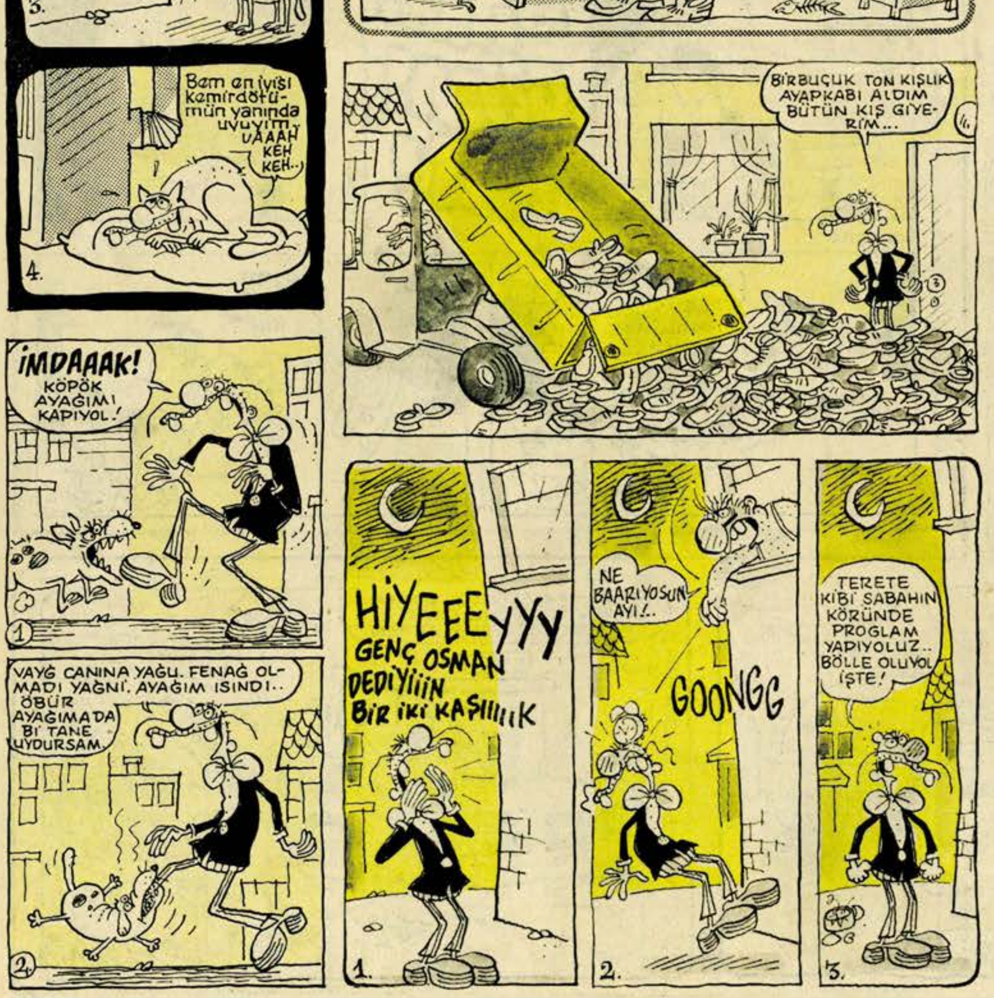

Muhlis Bey'den haballer

★Dün Londra asfaltında meydana gelen bir kazağda, Ankara-İstanmul seferini yapmakta olam ''Kenan Konç'' acentesine ait yolcu otobüsü karambole yuvarlandı.

★Kazağ nedeniyle Londura asfaltında büyük bir yangın çıktttı. Yangında Londura asfaltı yanarak kül hağline geldi. Yanan asfaltın yerine Londuradan getirilen yeni bir asfalt takıldı.

★Kadikoy-Eminölü arasında çalışan bir vapul raydan çıktı. Son anda manivelayı çeken hostes zıvanadan çıkmadan önce tireni durdurarak üzücü bir olaya yol açtı.

★Jüpitele yollanan uzay mekiki sağsağlim kayboldu. Araştırmalar yıldırım hızıyla sürüyol. Astrıronomtlardan birisinin evde olduyu anlaşıldı.

★15.sayfadaki ucuğbe karikatürlerin, Avanak Aptiden taha yüksek güsel olduyu açıklandı. Mağalesef böyle oldu.

★Devlet Sonfani orkestırası İstanbulda vericeği konseller için Brüksele haraket etti. Buna orkeştıra şefinin solak oluşunun yol açtıyı sanılıyol.

★''Şamandıra'' devlet başkanısı resmiğ bir ziyağret için henüz hazır olmadıyını açıkladı. Başkan Veyhuvez Norman ayağına kramp girmesin diye yirmi gün ömce uzaya fırlatılmıştı.

EN KAHRAMAN RIDVAN
YAZIP ÇİZEN: Bülent ARABACIOĞLU
HAH İŞTE GELDİ!
NİHAYET!
EE? NERDE?
ARABADA BOŞALDI İÇİNDE YOK!
!
HEY KORUMA GÖREVLİLERİNİN ARASINDA GİDİYOR!
TÜH! YİNE ENSELEDİLER!
AAA! BASIN MENSUPLARI BURDAYMIŞ DA GÖRMEMİŞİM, DALGINLIK İŞTE.. KEH KEH.. BEŞ DAKKA SOHBET EDELİM BARİ!
SAYIN ÖZAL SAPANCI'YLA, TOÇ'UN KAÇIRILMALARI İÇİN NE SÖYLİYECEKSİNİZ?.
BUNUN İRTİCAYLA NE İLGİSİ VAR?
TEKEL ÜRÜNLERİNE YAPILAN ZAMLARI PROTESTO İÇİN TERTİPLENEN Bİ EYLEM OLMASIN?.
BU OLAY HİSSE SENEDİ PİYASASINI ALT ÜST ETTİ.. SATIN ALDIĞINIZ KÖPRÜ VE BARAJ SENETLERİNİ ELDEN ÇIKARMAYI DÜŞÜNÜYOR MUSUNUZ?.
KIZINIZ ZEYNEP'LE VURMA SAZCI DAMADINIZI NE ZAMAN AFFEDECEKSİNİZ?
BEN..KEM..KÜM.. YANİ ŞEYY.. HIK MIK..
EYVAH BULAMIYOR Bİ YERDE UNUTTU HERHALDE.
SAYIN ÖZAL BUYRUN BENİM KALEMİMİ KULLANIN!
OH BE! ALLAH RAZI OLSUN!
N'APSIN ADAM ONSUZ KONUŞAMIYO İŞTE!
DEDİKODUYLA MEMLEKET YÜRÜMEZ!
KONUT AÇIĞI YOKTUR!
BİZ, İŞ BİTİRİCİ Bİ HÜKÜMETİZ!
ENFLASYON AŞAĞI ÇEKİLMİŞTİR!
VERGİ İADELERİ ORTA DİREĞİ RAHATLATMIŞTIR.
BARAJLARDA SU SEVİYESİ YÜKSELTİLMİŞTİR...
..ŞUNU AÇIKÇA SÖYLÜYORUM DÖVİZİMİZ ÇOK FAZLA ÇOKLAŞMIŞTIR. TÜRKİYE'DE YOK YOKTUR.. AMERİKAN YARDIMI İÇİN REAGAN'I KAFAYA ALDIM! KÖPRÜ VE BARAJDAN SONRA YAKINDA E-5 KARAYOLU HİSSE SENETLERİ PİYASAYA ÇIKACAKTIR...
EH! BU KADAR SOHBET YETER! MÜSAADENİZLE BİRAZDA MEMLEKET İÇİN İCRAAT YAPALIM Dİ Mİ?
BİZ NE SORDUK, O NE DEDİ?
HAM HUM SARA LOP!
Az sonra içerde...
N'OLUYORUZ BEYLER KENDİLERİNİZE GELİN! KOSKOCA İKİ SANAYİCİ YER YARILIP İÇİNE GİRMEDİLER YA!
REGAN'IN AĞZINI Bİ ARASAYDINIZ KEŞKE. BELKİ CİA'NIN MALUMATI VARDIR!
SORMADIM MI SANIYORSUN.. AMA ADAM "ANAMIN ÖLÜSÜNÜ GÖRİİM Kİ BİZİM HABERİMİZ YOK" DEYİNCE ÜSTELEMEDİM.
ONUN ANASI HALA SAĞ MI Kİ?
HERNEYSE.. BU İŞİ KENDİMİZ HALLETMELİYİZ. İŞ PİYASASI PANİK İÇİNDE..
HİSSE SENETLERİ ALLAK BULLAK OLMUŞ...
YUMURTA FİYATLARI NE ALEMDE?
23.
ÇİFTLİK Mİ YOKSA KÖY YUMURTASINI MI SORDUNUZ?
YANİ GENEL OLARAK 35 LİRA DİYEBİLİRİZ! IH!

Haftaya: BU AMBULANS DA NEYİN NESİ?.

AVNİ
NAABER LAN KELEK?
ŞILAP!
BAKIYORUM BUGÜN KEYFİN YERİNDE...
SEN ÜZÜLME YAVRUM.. ALLAHBABA, KÖTÜLÜK YAPANLARIN CEZASINI MUTLAKA VERİR...
PILOF!
BEN SANA KÖTÜLÜK YAPMA, ALLAHBABA İNSANI CEZALANDIRIR DEMEDİM Mİ?..

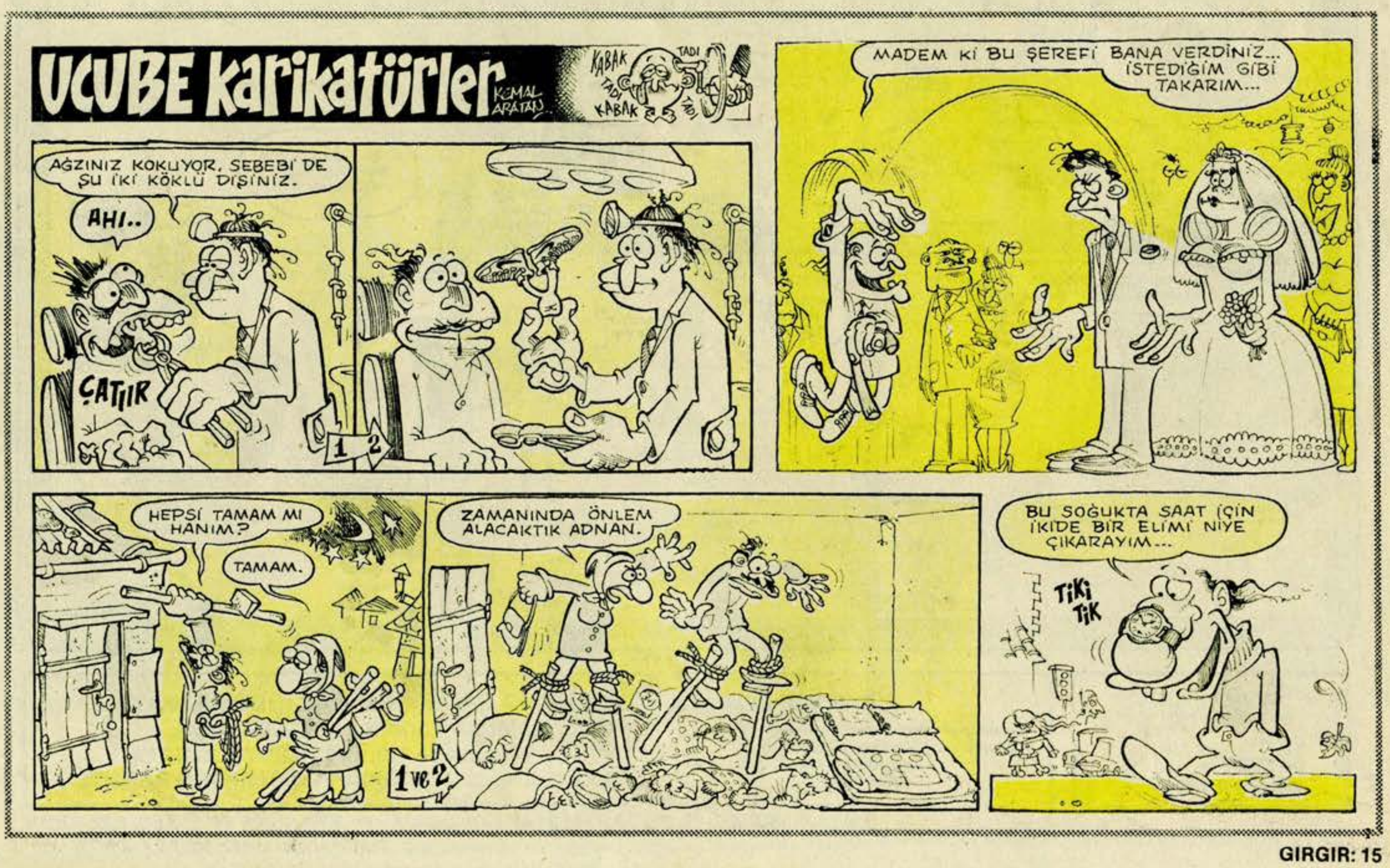
UCUBE karikatürler
KEMAL ARATAN
KABAK TADI
AĞZINIZ KOKUYOR, SEBEBİ DE ŞU İKİ KÖKLÜ DİŞİNİZ.
AHI..
ÇATIIR
1 2
MADEM Kİ BU ŞEREFİ BANA VERDİNİZ... İSTEDİĞİM GİBİ TAKARIM...
HEPSİ TAMAM MI HANIM?
TAMAM.
ZAMANINDA ÖNLEM ALACAKTIK ADNAN.
1 ve 2
BU SOĞUKTA SAAT İÇİN İKİDE BİR ELİMİ NİYE ÇIKARAYIM...
TİKİ TİK

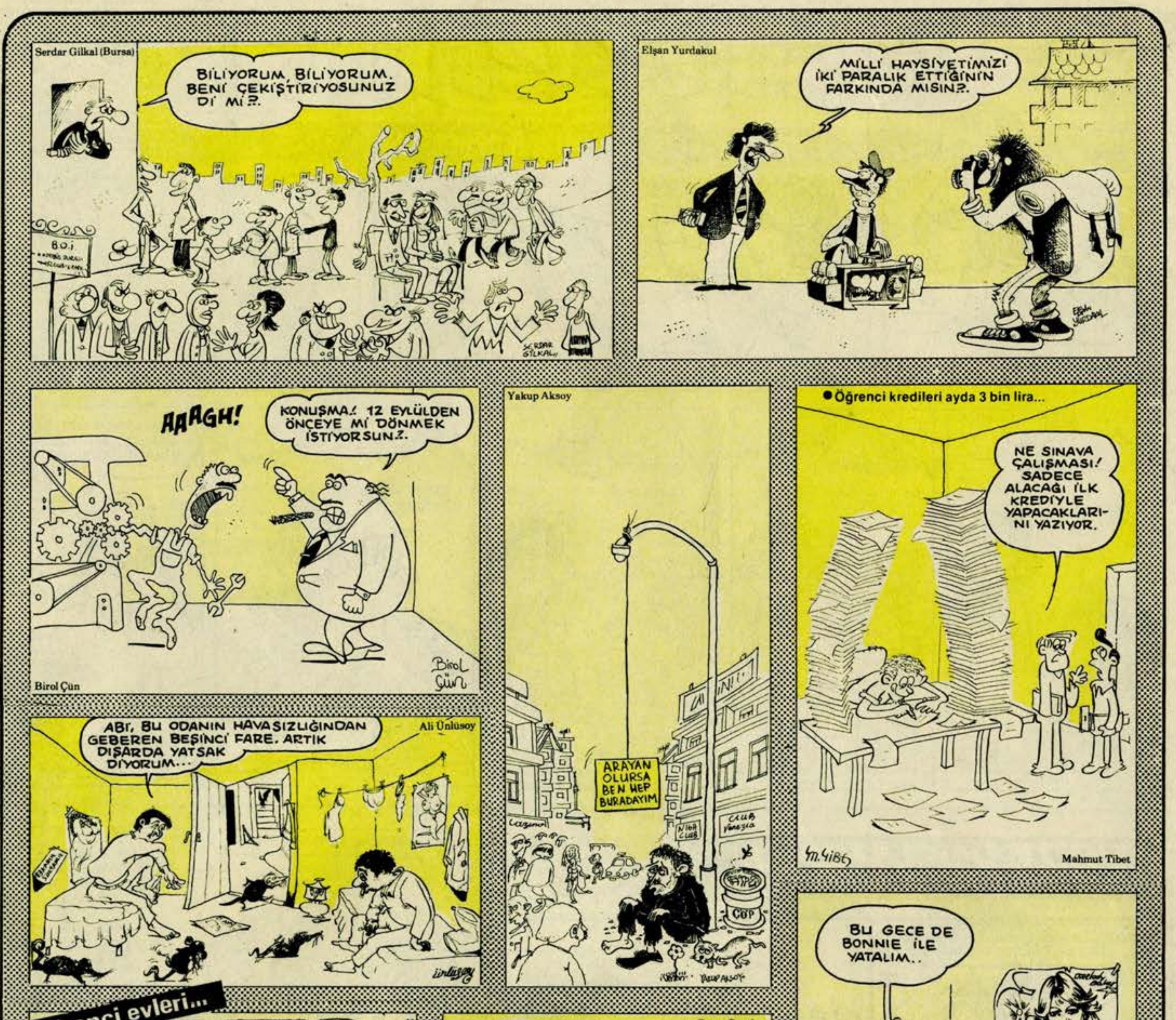

GIRGIR

YIL:14
SAYI:687
3 KASIM 1985 PAZAR

İLBAS İleri Basın-Yayın Endüstrisi A.Ş. Adına Sahibi: **ÇİĞDEM SİMAVİ**
Mizah Yönetmeni: **OĞUZ ARAL**
Müessese Müdürü: **KEMAL KINACI**
Sorumlu Yazıişleri Müdürü: **MUAMMER BARUTÇU**

Basıldığı yer: Veb Ofset Tesisleri
Yönetim Yeri: Alayköşkü Caddesi Cağaloğlu-Istanbul
Tel:528 50 00

KIBRIS: 70 TL. İNGİLTERE: 50 p. AMERİKA: 1$. ALMANYA: 2 DM. HOLLANDA: 2F. FRANSA: 7 FF İSVEÇ: 6.25 KRON